

ΕΞΟΡΙΣΤΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΠΡΟΣΩΠΑ

Θεόδοτος

Μύρνα

Νικηφόρος

Ιουλιάννα

Α΄ Γείτονας

Β΄ Γείτονας

Βρίγκας

Δάσκαλος Κασσιανός

Γιατρός Αργίας

Θεία Σαβινιανή

Χρυσόστομος

Ιερέας Κωνσταντίος

Επιστάτης Αφραάτης

Α΄ Αξιωματικός

Β΄ Αξιωματικός

Στρατιώτες (4)

ΠΗΓΕΣ:

1. **S.D. Amedee Thierry,**

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑΣ ΜΕΤΑ

ΤΟΥΣ ΔΙΩΓΜΟΥΣ

Εκδόσεις: « Χριστιανική Ελπίς»,

Θεσσαλονίκη 2003

2. **Αλίκης Α. Καφετζοπούλου**

ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΒΟΣΠΟΡΟ

Εκδόσεις: ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

«Η ΕΛΠΙΣ»

Αθήναι, Ιανουάριος 1998

Συγγραφή Διαλόγων:

ΣΜΙΞΙΩΤΗ ΕΛΕΝΗ

Σκηνή πρώτη

(Σκηνή παράδικου σπιτιού. Η μητέρα ετοιμάζει το τραπέζι, η Ιουλιάννα που έρχεται βοηθά.)

Ιουλιάννα: Έρθα, μητέρα.

Μύρνα: Έλα, Ιουλιάννα, παιδί μου, άργησες.. Πήγες τα ψάρια στη γιατρό Νικαρέτη;

Ιουλιάννα: Ναι μητέρα και κοίτα τι μου δωσε. Μια παλιά ομιλία του πατριάρχη μας.

Μύρνα: Θα τη διαβάσουμε μετά το βραδινό φαγητό που θα είναι και ο πατέρας σου και ο αδερφός σου ο Νικηφόρος.

Ιουλιάννα: Μου είπε ότι τις ομιλίες του τις γράφουν ταχυγράφοι την ώρα που κηρύττει. Πολλοί έπειτα τις αντιγράφουν και έτσι σε πολλά σπίτια έχουν τις ομιλίες του.

Μύρνα : Το πιο σπουδαίο όμως είναι να είσαι μέσα στο ναό και να τον ακούς να κηρύττει! Μέλι και χρυσάφι στάζει από το στόμα του. Γι' αυτό άλλωστε τον ονόμασαν Χρυσόστομο.

Ιουλιάννα: Μητέρα το Σάββατο θα πάμε στην Αγία Σοφία μαζί με το Νικηφόρο να τον ακούσουμε να μιλάει.

Μύρνα: Ναι, παιδί μου . Τι μεγάλη ευλογία χάρισες στην εκκλησία μας Θεέ μου , τον Πατριάρχη μας. Να πάτε παιδιά. Την Κυριακή θα πάμε ο πατέρας σου κι εγώ.

Ιουλιάννα: Όμως δεν πρόλαβα να σου πω για την σπουδαία συνάντηση που είχα στο σπίτι της γιατρού Νικαρέτης.

Μύρνα: Δηλαδή;

Ιουλιάννα: Συνάντησα τη διακόνισσα Ολυμπιάδα!!

Μύρνα: Ω!, τη συνεργάτη του Πατριάρχη μας; έλα πες μου.

Ιουλιάννα: Ντυμένη απλά με πανέμορφη όψη και αρχοντικό παρουσιαστικό.

Μύρνα: Ξέρεις , παιδί μου , η Ολυμπιάς είναι συγγενής του αυτοκράτορα . Είχε αμύθητη περιουσία . Στα δεκαοχτώ της όμως έχασε τον άντρα της , έμεινε χήρα. Από τότε άρχισε να μοιράζει τα πλούτη της στους φτωχούς και δόθηκε ολόκληρη στην υπηρεσία της εκκλησίας.

Ιουλιάννα: Όστε αυτή είναι η Ολυμπιάς ! Όλος ο κόσμος μιλάει για τις φιλανθρωπίες της, μα δεν είχε τύχει να τη δω ποτέ.

Μύρνα: Έχει ιδρύσει ένα μοναστήρι κοντά στην Αγία Σοφία. Οι μοναχές βοηθάν άλλες στο νοσοκομείο, άλλες στο ξενοδοχείο και άλλες στο νέο γηροκομείο που έχτισε ο Πατριάρχης.

Ιουλιάννα: Θαυμάζω τις διακόνισσες μητέρα. Έχω ακούσει τόσα γι' αυτές. Η Ολυμπιάδα λένε ότι πρόσφερε 10 χιλιάδες λίτρες χρυσό

και 20 χιλιάδες λίτρες ασήμι. Είναι μεγάλη χαρά όταν μπορεί κανείς να προσφέρει τόσα.

Μύρνα: Απέραντη σίγουρα . Όμως κι εμείς οι απλοί άνθρωποι έχουμε στα σπίτια μας ΤΟ ΚΙΒΩΤΙΟ ΤΩΝ ΠΕΝΗΤΩΝ.

Βλέπεις ο Πατριάρχης μας εκτιμά όπως κι ο Χριστός μας και το δίλεπτο που μπορούμε να προσφέρουμε.

Ιουλιάννα: Όμως η Ολυμπιάδα είναι και πολύτιμη βοηθός σε όλα τα έργα του Πατριάρχη μας .Και η πιο αφοσιωμένη του μαθήτριά. Πόσο την αγαπώ και πόσο τη ζηλεύω που μπορεί τόσο κι εργάζεται.

Σήμερα όμως φαινόταν πολύ ανήσυχη.

(Μπαίνει ο Νικηφόρος)

Νικηφόρος: Χαίρεται , μητέρα , γεια σου , Ιουλιάννα.

Μύρνα: Καλώς, το Νικηφόρο . Πώς πήγε η μέρα σου παιδί μου;

Νικηφόρος: Πολύ καλά μητέρα.

Μύρνα : Άργησες να έρθεις σήμερα. Είχε πολύ δουλειά στο εργαστήριο;

Νικηφόρος: Ναι έφτιαχνα ένα χρυσό κύπελο. Όμως δεν άργησα γι' αυτό.

Μύρνα: Πού ήσουν λοιπόν;

Νικηφόρος: Καθώς γύριζα στο σπίτι σταμάτησα στο καινούριο ορφανοτροφείο, που φροντίζει να χτιστεί ο Πατριάρχης μας . Είδα το δάσκαλό μου τον Κασσιανό να βοηθάει τους χτίστες και σταμάτησα κι εγώ να βοηθήσω.

Ιουλιάννα: Πώς να βοηθήσεις δηλαδή; Ξέρεις να χτίζεις;

Νικηφόρος: Μη με πειράζεις Ιουλιάννα. Κουβαλούσα νερό από τη στέρνα για να γίνει η λάσπη.

Μύρνα: Χαίρομαι ,Νικηφόρε, παιδί μου. Τα ιδρύματα που έγιναν με τις τόσες φροντίδες του Πατριάρχη δεν έγιναν μόνο με προσφορές πλουσίων αλλά και φτωχών και με πολλή εθελοντική προσφορά...

Α, να κι ο πατέρας σας έρχεται...

Έλα, Θεόδοτε, τελείωσες με τα δίχτυα;

Θεόδοτος: Ναι, Μύρνα. Είναι έτοιμα για αύριο.

Νικηφόρος: Πατέρα δεν πρόλαβα να σε βοηθήσω σήμερα.

Θεόδοτος: Δεν πειράζει Νικηφόρε άργησες στο χρυσοχοείο;

Νικηφόρος: Σταμάτησα για λίγο στο καινούριο ορφανοτροφείο που χτίζεται.

Ιουλιάνα: Πατέρα έφερα από τη γιατρό Νικαρέτη μια ομιλία του Πατριάρχη μας να τη διαβάσουμε το βράδυ.

Θεόδοτος: Πολύ ωραία. Είναι μεγάλη μας χαρά να ακούμε τις ομιλίες του. Όμως δε χαίρονται όλοι με τις ομιλίες του Πατριάρχη μας.

Ιουλιάνα: Γιατί πατέρα ποιοι είναι εκείνοι που δυσσαρεστούνται μ' αυτές;

Θεόδοτος: Από το παλάτι τον εχθρεύονται. Η Αυγούστα μας , η Ευδοξία, είναι πολύ δυσσαρεστημένη μαζί του για τον έλεγχο που της κάνει. Άρπαξε, λέει ,το αμπέλι μιας χήρας γιατί βρήκε καλά τα σταφύλια και ο Πατριάρχης την έλεγξε γι' αυτό.

Νικηφόρος: Εκείνη αντί να μετανιώσει άρχισε να τον μισεί.

Θεόδοτος: Και δεν είναι μόνο η Ευδοξία . Ιερείς που δεν συμπεριφέρονται σωστά ελέγχθηκαν από το γενναίο και ατρόμητο αυτό ιεράρχη.

Μύρνα: Και τον εχθρεύονται και κείνοι σίγουρα.

Θεόδοτος: Το χειρότερο είναι ότι μια ομάδα από Αιγυπτίους κληρικούς ήρθε να ενωθεί με κάποιους δυσσαρεστημένους εδώ και τώρα κάτι σκαρώνουν σε βάρος του Πατριάρχη μας.

Ιουλιάνα: Μα τι μπορούν να του κάνουν πατέρα;

Θεόδοτος: Πολλά παιδί μου . Ο Θεός να φυλάγει την εκκλησία μας.

(Ακούγονται χτυπήματα)

Θεόδοτε! Θεόδοτε!

Θεόδοτος: Ποιος είναι;

Βρίγκας: Ο Βρίγκας είμαι Θεόδοτε άνοιξε γρήγορα.

(πηγαίνει ν' ανοίξει)

Θεόδοτος: Έλα Βρίγκα, δάσκαλε Κασσιανέ , γιατρέ Αργία . Πώς τέτοια ώρα εδώ;

Βρίγκας: (Του ψιθυρίζει στο αυτί ,εκείνος αναφωνεί)

Θεόδοτος: Θεέ και κύριε εξορίζουνε τον Πατριάρχη! Και δεν έχουμε στήθη να μπούμε μπρος να τον προστατέψουμε; Δεν έχουμε χέρια να εμποδίσουμε όποιον απλώσει χέρια πάνω του;

Βρίγκας: Θέλουμε το καϊκι σου Θεόδοτε.

Νικηφόρος: Να τρέξω πατέρα ; Να ειδοποιήσω ότι το πλοiάριο θα τον περιμένει; Πού πατέρα;

Θεόδοτος: Θα πας... (ψιθυρίζει)

Νικηφόρος: Φεύγω , πατέρα. Έλα, Ιουλιάννα.

(Φεύγει ο Νικηφόρος και η Ιουλιάννα, Έρχονται κι άλλοι γείτονες.)

Α΄ Γείτονας: Μας πώς έγινε αυτό;

Βρίγκας: Οι Αιγύπτιοι που ήρθαν, τον κατηγορήσαν σε μια ψευτοσύνοδο για κλοπή ...

Όλοι μαζί: Για κλοπή;

Βρίγκας: Ναι, για κλοπή και άσχημη συμπεριφορά. Ενώθηκαν μαζί τους και οι εδώ δυσαρεστημένοι που τους είχε ελέγξει ο Πατριάρχης...

Α΄ Γείτονας: Κι ο αυτοκράτορας ; Τι είπε ο Αρκάδιος για όλα αυτά;

Β΄ Γείτονας: Ο Αρκάδιος δίσταζε να τον πειράξει μα μετά την επιμονή της γυναίκας του της Ευδοξίας δέχτηκε να τον εξορίσουν .

Α΄ Γείτονας: Δε θα το αφήσουμε αυτό να περάσει έτσι. Θα αντισταθούμε. Όλες οι κατηγορίες είναι ψεύτικες.

Σκηνή δεύτερη

(Καθισμένοι συζητούν ο Θεόδοτος, ο Βρίγκας, ο δάσκαλος Κασσιανός και ο γιατρός Αργίας)

Αργίας: Πάνε μήνες τώρα και καμία νεώτερη διαταγή . Λένε ότι το τάγμα των στρατιωτικών σταμάτησε στην Κουκουσό ,τον άφησε εκεί και γύρισε πίσω .

Βρίγκας: Στην Κουκουσό εκεί πάνω στα βουνό του Ταύρου, εκεί κάνει φοβερό κρύο. Εκεί το ψύχος είναι δριμύ. Το ξέρω από τον ξάδερφό μου.

Κασσιανός: Δεν είναι τυχαίο που διάλεξαν τούτο το μέρος μέσα στην ερημιά και το κρύο. Ο πατριάρχης δε θ' αντέξει το Χειμώνα. Τα χιόνια σκεπάζουν τον τόπο για μήνες.

Αργίας: Μα θέλουν να τον εξοντώσουν . Και όχι μόνο τον Πατριάρχη αλλά και όλους όσοι του έμειναν πιστοί. Θεόδοτε είναι επικίνδυνο να μένουμε άλλο σε τούτη τη γειτονιά.

Θεόδοτος: Έχω μια συγγενή απέναντι στη Χαλκηδόνα . Έχει ένα σπίτι στην εξοχή μέσα σε ελιές . Σκέφτομαι να πάμε εκεί με τη Μύρνα και τα παιδιά ως να ησυχάσουν οι διώκτες μας.

Κασσιανός: Θυμάστε τι έγινε το περασμένο Πάσχα; Ούτε τις εκκλησιές δεν σεβάστηκαν οι στρατιώτες.

Αργίας: Τέτοιες διαταγές είχαν βλέψεις από τον αυτοκράτορα και την Ευδοξία.

Κασσιανός: Όρμησαν στο βαπτιστήριο την ώρα που ο Πατριάρχης βάπτιζε τους κατηχούμενους . Τον συνέλαβαν και τον οδήγησαν με τη βία για δεύτερη φορά στην εξορία .Χτύπησαν αθώους ανθρώπους που βαφτίζονταν εκείνη την ώρα αλλά και έξω στους δρόμους και στα χωράφια.

Θεόδοτος: Θεέ μου, τι νύχτα ήταν εκείνη! Μετά τη σύλληψή του ξέσπασε πυρκαγιά στην Αγία Σοφία, που δεν άφησε τίποτα στο ναό και η θύελλα που ακολούθησε κατέστρεψε τα σπαρτά.

Αργίας: Κυνήγησαν τους πιστούς. Ο λαός όμως αντιστάθηκε και έψαξε για τον Πατριάρχη. Έφτασε μέχρι το λιμάνι χωρίς να φοβηθεί τους στρατιώτες. Μα δυστυχώς το πλοίο που θα τον μετέφερε απέναντι είχε σηκώσει ήδη πανιά.

Βρίγκας: Συμφορά μεγάλη έπεσε στην εκκλησία. Διώξαν τον δίκαιο και έβαλαν στη θέση του τους εχθρούς του.

Κασσιανός: Η μανία τους δε σταμάτησε στον Πατριάρχη. Ξέρετε ποιον κατηγορήσαν για την πυρκαγιά; Τις πιστές του διακόνισσες. Ο έπαρχος Οπτάτος ανέκρινε την Ολυμπιάδα. Πριν την οδηγήσουν μπροστά στον Οπτάτο, την περιέφεραν ανάμεσα στα βασανιστικά όργανα που ετοιμάζαν οι δήμιοι.

Θεόδοτος: Καλά με ποιο θράσος κατηγορήσαν αυτή τη γυναίκα που έχει προσφέρει τόσα στην εκκλησία;

Κασσιανός: Το έκαναν μόνο και μόνο επειδή έμεινε πιστή στο Χρυσόστομο. Πολλές άλλες γυναίκες βασανίστηκαν μαστιγώθηκαν ξεσχίστηκαν με χάλκινα νύχια. Άλλες πέθαναν στον τροχό και άλλες στη φυλακή.

Αργίας: Ήλπιζα πως θα μπορούσε να ανακληθεί η εξορία του επισκόπου μας όπως την πρώτη φορά αλλά φοβάμαι πως οι εχθροί του δεν υποχωρούν.

Βρίγκας: Την πρώτη φορά που τον εξόρισαν η αυτοκράτειρα τρομοκρατήθηκε από το σεισμό που ακολούθησε και έπεισε τον Αρκάδιο να διατάξει την επιστροφή του.

Κασσιανός: Και τώρα συνέβησαν τρομακτικά γεγονότα. Μετά τη σύλληψη του Πατριάρχη, η πυρκαγιά που έκαψε την Αγία Σοφία, η καταιγίδα που ήρθε από τη μαύρη θάλασσα και κατέστρεψε τα σπαρτά. Όμως δε συγκινήθηκαν για να διατάξουν να τον φέρουν πίσω.

Θεόδοτος: Θεέ μου! Θεέ μου! Εκείνοι που τον μισούν φαίνεται να είναι νικητές. Μη μας εγκαταλείπεις.

Βρίγκας : Ας μη χάνουμε την πίστη μας . Ξέρετε ότι ο εξόριστος Πατριάρχης εκεί από τον τόπο της εξορίας κάνει σπουδαίο έργο. Οργανώνει ιεραποστολές, φροντίζει φτωχούς.

Κασσιανός: Είναι εκπληκτικό! Ακόμη και εξόριστος εργάζεται.

Βρίγκας: Τον επισκέπτονται πιστοί απ' όλη την αυτοκρατορία . Πολλοί του στέλνουν χρήματα. Κι εκείνος μ' αυτά εξοπλίζει ιεραποστόλους , χτίζει εκκλησίες , ανακουφίζει φτωχούς.

Θεόδοτος: Μέγας είσαι κύριε!

Βρίγκας: Την άλλη βδομάδα αναχωρεί για τη Κουκουσό ένας υπηρέτης της Ολυμπιάδας . Τι λέτε να βοηθήσουμε κι εμείς το έργο του Επισκόπου μας με ένα μικρό έρανο;

Θεόδοτος: Ας κάνουμε έρανο, μα και να προσευχηθούμε αδελφοί μου. Ας προσευχηθούμε για τον Επίσκοπο και την εκκλησία μας.

Σκηνή τρίτη

ΣΤΗΝ ΚΟΥΚΟΥΣΟ

(Σκηνή σπιτιού , ο Χρυσόστομος συζητά με τη Θεία Σαβινιανή και αργότερα δέχεται επισκέψεις. Αναφορά στους συνοδούς του Ευύσιο και Κυριακό .Ιδέα επικείμενης απελευθέρωσης)

Θεία Σαβινιανή: Έλιωσαν τα χιόνια στα βουνά γύρω μας και η μέρα σήμερα μυρίζει καλοκαίρι. Θα ήθελες να βγεις για έναν περίπατο πάτερ - Ιωάννη;

Χρυσόστομος: Ναι, είναι μια θαυμάσια μέρα καλή μου Θεία Σαβινιανή όμως θα παραμείνω στο σπίτι. Έχω να απαντήσω στις επιστολές που έλαβα τις τελευταίες μέρες.

Θεία Σαβινιανή: Είναι μεγάλη παρηγοριά οι επιστολές πάτερ- Ιωάννη. Ο πιστός λαός και οι φίλοι σου είναι πάντα κοντά σου.

Χρυσόστομος: Ναι, δόξα τω Θεώ έτσι είναι. Μα κι εσύ είσαι μεγάλη παρηγοριά αγαπητή μου Θεία. Όταν έφτασα στην Κουκουσό και σε βρήκα να με περιμένεις εδώ, ω! γέμισε η καρδιά μου αγαλλίαση. Οι μόνιμοι σύντροφοί μου στο ταξίδι της εξορίας ήταν οι στρατιώτες που με συνόδευαν.

Θεία Σαβινιανή: Είχαν ξεκινήσει μαζί σου και δυο ιερείς από την Κωνσταντινούπολη ...

Χρυσόστομος: Οι αγαπημένοι μου ιερείς ο Ευύσιος και ο Κυριακός ξεκίνησαν να έρθουν μαζί μου στην εξορία μα έξω από τη Νίκαια μας έφτασε το ιππικό του αυτοκράτορα και τους συνέλαβαν. Τους κατηγόρησαν για την πυρκαγιά της Αγίας Σοφίας.

Θεία Σαβινιανή: Πολλοί κατηγορήθηκαν πάτερ - Ιωάννη για τούτη την πυρκαγιά μα κανένα ένοχο δε βρήκαν. Στο τέλος αναγκάστηκαν να ανοίξουν τις φυλακές και να αφήσουν όσους είχαν φυλακίσει

μ' αυτή την κατηγορία. Πολλοί τότε έχασαν τη ζωή τους στα βασανιστήρια . Μα τώρα έχουν ηρεμήσει κάπως τα πράγματα ...

Χρυσόστομος: Ναι και ευελπιστώ ότι πλησιάζει η ώρα της απελευθέρωσής μου. Έχω συγχωρήσει τους εχθρούς μου. Μέρα με τη μέρα περιμένω τη διαταγή που θα με καλεί πίσω στην Κωνσταντινούπολη.

Θεία Σαβιριανή: Ναι κι εγώ το Ελπίζω πάτερ - Ιωάννη. Ήταν τόσα τα δεινά μέχρι να φτάσεις εδώ .Οι κόποι του ταξιδιού, οι πόνοι σου στο στομάχι , ο πυρετός ,οι ληστές με τις επιθέσεις τους.

Χρυσόστομος: Ναι, καλή μου θεία. Και σε τούτη την ερημιά πέρασα δύσκολο χειμώνα όμως βρήκα πολλή φροντίδα εδώ. Ο αγαπητός και σεβαστός Διόσκορος δε χορταίνει να με περιποιείται.

Και οι επισκέψεις των αγαπητών αδελφών μου με γεμίζουν δύναμη. Όμως με φέρνουν σε δύσκολη θέση όταν φέρνουν μαζί τους χρήματα.

Θεία Σαβιριανή: Το κάνουν γιατί ξέρουν ότι θα τα διαθέσεις όπου υπάρχει ανάγκη. Χθες πήγα στις δυο οικογένειες που κατοικούν στη δυτική συνοικία της πόλης και τους έδωσα το βοήθημα. Έπρεπε να ακούσεις τις ευχές τους και τις δοξολογίες τους στο Θεό.

(Ακούγονται χτυπήματα στην πόρτα)

Θεία Σαβιριανή: Κάποιος έρχεται πηγαίνω ν' ανοίξω....

Ο ιερέας Κωνστάντιος από την Αντιόχεια.

Χρυσόστομος: Κωνστάντιε, αγαπημένε μου αδελφέ, τι σημαντικό σε φέρνει σ' αυτή την ερημιά;

Κωνστάντιος: Την ευχή σου πάτερ - Ιωάννη .Επιτέλους σε βρίσκω και είμαι πολύ χαρούμενος γιατί βλέπω ότι είσαι καλύτερα στην υγεία σου, όμως τα νέα μου δεν είναι πολύ ευχάριστα.

Χρυσόστομος: Κάθισε αδελφέ μου. Σαβιριανή ετοίμασε μια σούπα , πες μου.

Κωνστάντιος: Τα πράγματα στη Φοινίκη δεν πάνε καθόλου καλά.

Οι ιεραπόστολοι που στείλαμε με τις δικές σου φροντίδες εκεί χτυπήθηκαν από τους ειδωλολάτρες και αρκετές εκκλησίες

γκρεμίστηκαν. Οι ιεραπόστολοί μας έχουν αποθαρρυνθεί. Έχουν μείνει δίχως βοήθεια.

Χρυσόστομος: Ωστε έτσι ... Και σίγουρα οι τοπικοί άρχοντες δεν βοήθησαν καθόλου τους ιεραποστόλους μας. Πρέπει να ξαναγυρίσεις εκεί αδελφέ μου το συντομότερο. Πρέπει να επιστρέψεις εκεί όσο κι αν κοστίσει. Δεν πρέπει να σβήσει η Ορθόδοξη Πίστη στη Φοινίκη.
(Παίρνοντας ένα αρκετά γερό ποσό)

Φύγε και μη φοβάσαι καθόλου τους κακούς. Οι μοναχοί δεν πρέπει να μείνουν αβοήθητοι. Ας μη στερούνται τίποτα. Να τρέφονται και να ντύνονται όπως στα μοναστήρια τους . Και επειδή τους λείπουν παπούτσια φρόντισε να τους αγοράσεις . Θέλω επίσης ένα μέρος από αυτά τα χρήματα να χρησιμοποιηθεί ώστε να αναστηλωθούν οι εκκλησιές.

Κωνστάντιος: Ναι , Άγιε Πατέρα , θα φύγω αμέσως.

Χρυσόστομος: Να πάρεις μαζί σου περνώντας από την Αντιόχεια και το Νικόλαο. Είναι από τους πιο έξυπνους και ζηλωτές υπασπιστές σου. Θα γράψω και στους ηγουμένους της Μονής Αγίου Πουβλίου , στον Ευφράτη ποταμό. Πιστεύω ότι θα σου στείλουν κι εκείνοι αρκετά διαλεχτά παλικάρια. Θα σας στείλω μάλιστα και λείψανα μαρτύρων για τις καινούριες εκκλησίες που θα χτίσετε.

(Χτυπάει η πόρτα , Η Σαβινιανή πηγαίνει να ανοίξει , μπαίνει ο Αφραάτης)

Σαβινιανή: Ένας επισκέπτης από την Αντιόχεια.

Κωνστάντιος: Αφραάτη , τι γυρεύεις εδώ;

Αφραάτης: Πάτερ - Κωνστάντιε , Άγιε πάτερ - Ιωάννη ο κύριός μου ο Διογένης με στέλνει από την Αντιόχεια να παραδώσω αυτή την επιστολή και αυτά τα χρήματα. *(Του φιλάει το χέρι, του δίνει ένα πάπυρο και ένα πουγκί με χρήματα)*

Χρυσόστομος: Αγαπητέ μου, Αφραάτη, πόσο συγκινούμαι. Δεν έπρεπε να κάνεις τόσο δρόμο. Την επιστολή να τη διαβάσω ευχαρίστως, όμως τα χρήματα θα τα επιστρέψεις στον κύριό σου το Διογένη και

Θα του πεις ότι οι ιεραπόστολοι στη Φοινίκη τα χρειάζονται περισσότερο. Είχαμε πολλές δυσκολίες στη Φοινίκη Αφραάτη. Ο πάτερ Κωνστάντιος μου είπε για τις συμφορές των ιεραποστόλων μας. Χρειάζονται και παλικάρια εκεί. Τι λες Αφραάτη το λέει η ψυχή σου να πας στη Φοινίκη να ενισχύσεις τους ιεραποστόλους μας;

Αφραάτης: Άγιε πάτερ, εγώ! Πιστεύεις ότι μπορώ;

Χρυσόστομος: Ναι , βλέπω μέσα σου την αγάπη για το Χριστό. Για να φτάσεις ως εδώ αφήφησες πολλούς κινδύνους .Θα φύγετε μαζί με τον Ιερέα Κωνστάντιο. Λοιπόν;

Αφραάτης: Ναι, πάτερ φεύγουμε. Την ευχή σου.

(Ο Αφραάτης και ο Κωνστάντιος αναχωρούν. Ο Χρυσόστομος διαβάζει τις επιστολές του και σε λίγο χτυπά και πάλι η πόρτα . Δυο βάρβαροι αξιωματικοί μπαίνουν μέσα ενώ τους ακολουθούν στρατιώτες. Ο Χρυσόστομος διατηρεί την ηρεμία του)

Σαβινιανή: Πάτερ, κάποιοι στρατιώτες ...

Α΄ Αξιωματικός: Εσύ είσαι ο Ιωάννης;

Χρυσόστομος: Ναι , σε τι οφείλω την τιμή της επίσκεψής σας;

Α΄ Αξιωματικός: Διαταγή του αυτοκράτορα Αρκαδίου. Έχουμε εντολή να σε οδηγήσουμε στην Πιτυούντα. Αναχωρούμε αμέσως.

Χρυσόστομος: Σαβινιανή (μπαίνει η Σαβινιανή) Δώσε μου το ράσο μου και την Καινή Διαθήκη. Δε θα σε ξαναδώ Σαβινιανή. Καλή αντάμωση στον ουρανό.

Θεία Σαβινιανή: Άγιε πάτερ , είναι αβάσταχτος ο πόνος μου.

Ο Χριστός μαζί σου.

Β΄ Αξιωματικός: Άντε γέρο , άσε τους αποχαιρετισμούς πρέπει να φύγουμε το συντομότερο. Κάνε στη άκρη κυρά μου.

Χρυσόστομος: Χαίρε ,Σαβινιανή . Χαίρε , Κουκουσός που με φιλοξένησες τρία χρόνια .

Χαίρετε φίλοι!

Χαίρετε εχθροί!

ΕΡΧΟΜΑΙ ΚΥΡΙΕ!

ΔΟΞΑ ΤΩ ΘΕΩ ΠΑΝΤΩΝ ΕΝΕΚΕΝ